

του Καθηγητή Δρ. Γεωργίου Μαντάνη

Τμήμα Σχεδιασμού & Τεχνολογίας Ξύλου & Επίπλου – Τ.Ε.Ι. Λάρισας

Όπως τονίσαμε και στο προηγούμενο μέρος, ο αξιόπιστος τίτλος Λυκείου είναι το μεγάλο ζητούμενο. Σήμερα, η μόνη μας ανησυχία, η μόνη μας έγνοια, ως γονείς, είναι σε ποιο τμήμα Πανεπιστημίου θα εισαχθούν τα παιδιά μας. Περισσότερο να τονίσουμε ότι η εισαγωγή σε τμήμα ΤΕΙ θεωρείται σήμερα αποτυχία ... έως και «κοινωνικός στιγματισμός»! Δεν αναρωτηθήκαμε όμως: μαθαίνουν σήμερα τα παιδιά μας την ελληνική γλώσσα, την πλουσιότερη γλώσσα του κόσμου; Εντρυφούν καθόλου στην ωραία γλώσσα των προγόνων μας, τα Αρχαία Ελληνικά («τροφός όλων των γλωσσών»), που είναι πηγή γλωσσολογικού & φιλοσοφικού μεγαλείου; Διδάσκονται άραγε τις βασικές γνώσεις Ιστορίας και Γεωγραφίας, ή δεν γνωρίζουν -στο τέλος- την ίδια την ιστορία μας, από την αρχαία Αθήνα έως την νεότερη ιστορία μας; *Αλίμονο στους λαούς που ξεχνούν την ιστορία τους*. Έχουν τα παιδιά μας, τελειώνοντας το Λύκειο, τις στοιχειώδεις γνώσεις στα Μαθηματικά, τη Φυσική, τη Χημεία; Ή απλά, ως γονείς, το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι η εισαγωγή των παιδιών μας στα ΑΕΙ και έτσι έχουμε επαναπαντεί σ' αυτό που δημιουργήσαμε; Αυτή τη φρικτική κυριολεκτικά, εκπαιδευτικά και παιδευτικά, δοκιμασία, το άχαρο και στείρο σύστημα υποβολής των παιδιών μας στην «παραπαιδεία» και στην «παπαγαλία». Σήμερα, η εκπαίδευση στο Λύκειο είναι φρικτική και βασανιστική για τα παιδιά μας. Είναι ανιαρή, μονότονη και αποκρουστική για τα νέα παιδιά, όσο περίπου είναι και η όψη των λυκειακών κτιρίων μας. Και τίθεται το ερώτημα: δουλεύει το εκπαιδευτικό σύστημα, ή σήμερα η δημόσια Β'/θμια εκπαίδευση δεν επιτυγχάνει την αποστολή της με αποτέλεσμα όλοι οι μαθητές να πηγαίνουν στα φροντιστήρια; Μήπως ο εκπαιδευτικός σήμερα αισθάνεται δημόσιος υπάλληλος και όχι λειτουργός; Ακόμα και για τον εκπαιδευτικό με γνώση, όρεξη και θέληση, το ίδιο το σύστημα τον εγκλωβίζει. Τεράστια ευθύνη φέρει σ' αυτό το κεφαλαιώδους σημασίας θέμα το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Με την *πολιτική* του και τους πειραματισμούς του. Πολλοί αναρωτιούνται πως γράφονται αυτά τα βιβλία, γιατί η διδακτέα ύλη σε όλα τα μαθήματα είναι τόσο μεγάλη, ογκώδης, αφού είναι τουλάχιστον διπλάσια από αυτή που θα έπρεπε να είναι. Γιατί οι «εκσυγχρονισμένοι» συγγραφείς του Π.Ι. αποτυπώνουν έτσι τα νέα βιβλία και γιατί να γράφονται βιβλία από μερικούς ανθρώπους που δεν έχουν σχέση με τη Β'/θμια εκπαίδευση και δεν έχουν θητεύσει σε μια τάξη λυκείου. Και τα γιατί, αυτά τα αναπάντητα γιατί, παραμένουν. Δεν είναι ψέμα, είναι αλήθεια ότι αρκετές από τις ενότητες της Β' και Γ' Λυκείου σε προηγμένες τεχνολογικά χώρες αποτελούν ύλη που διδάσκεται σε πανεπιστημιακό επίπεδο. Γιατί; Γιατί δημιουργήσαμε αυτό τον «ωκεανό» στα παιδιά μας, στον οποίο μέσα χάνονται ... χωρίς πυξίδα και χωρίς να χαίρονται και να απολαμβάνουν την «απόλαυση» της *εκπαιδευτικής διαδικασίας*;

Συνάμα, ακόμη πιο μεγάλη είναι και η ευθύνη των πολιτικών και των κομμάτων μας. Δημιούργησαν δεκάδες τμήματα Πανεπιστημίων και ΤΕΙ σε όλη τη χώρα. Ποια χώρα στον πλανήτη έχει 470 τμήματα στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση; Θέσπισαν διπλάσιο και τριπλάσιο αριθμό εισακτέων. «Για να σπουδάσουν όλα τα παιδιά του κόσμου»! Αναρωτηθήκατε, τόσα χρόνια, πως ένας μαθητής που δεν συγκέντρωσε τη βάση («10») στις εισαγωγικές εξετάσεις, μπορεί να εισάγεται σε Πανεπιστήμιο ή ΤΕΙ και καταφέρνει να ανταπεξέρχεται στις απαιτήσεις της Ανώτατης Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης; Δυστυχώς, όλες οι κυβερνήσεις από το 1981 και μετά έβαλαν το λιθαράκι τους για το σημερινό «εκπαιδευτικό κατάντημα»! «Εγκληματικά» χρησιμοποίησαν τα ΑΕΙ για να απορροφήσουν την ανεργία των νέων ή τουλάχιστον να την καθυστερήσουν για 5-10 χρόνια. Το αποτέλεσμα σήμερα: η ανεργία δεν απορροφήθηκε, ενώ τα ιδρύματα, τα περισσότερα, είναι στην κατάσταση που όλοι λίγο-πολύ γνωρίζουμε... Επιπρόσθετα, το ίδιο «εγκληματικά» πακτωλός χρημάτων που δόθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση (προσέξτε) για τη βελτίωση και την ενδυνάμωση των υπάρχοντων τμημάτων, σπαταλήθηκε για την ίδρυση τεράστιου αριθμού νέων τμημάτων για λόγους κομματικούς και με κριτήρια (πάντα) πολιτικά. Σήμερα, ανερυθρίαστα, το σύστημα στέλνει χιλιάδες απροετοίμαστους νέους -χωρίς πραγματικές δυνατότητες για το πανεπιστημιακό επίπεδο- στα ΑΕΙ για ένα πτυχίο ανέργου, χωρίς αντίκρυσμα και ενδεχομένως σε μια σχολή την οποία ο απόφοιτος ποτέ στη ζωή του δεν σκέφτηκε ...